WG35. S. 105

LLINELLAU COFFADWRIAETHOL,

AM Y DIWEDDAR

BARCH. JOHN JONES,

WREXHAM,

(ŵyr i'r hybarch Robert Jones, Rhos Lan,)

Yr hwn a fu farw Medi 3ydd, 1856,

YN 48 MLWYDD OED.

GWNAED EF YN BREGETHWR YN 1829;

Dewiswyd ef yn Ysgrifenydd Cyfarfod Misol Sir Fflint yn 1838, ac ordeinwyd ef i weinyddu holl ragorfreintiau y weinidogaeth yn 1842.

———o———

Mae yn debyg nas gellir rhestru y brawd hwn yn mhlith *prif lenorion* ei oes—ni welwyd ei bwyso yn nghlorian "Tafol y Beirdd;" eto yr oedd y dyddordeb a gymerai yn y Feibl Gymdeithas, ar Cenhadaethau Cartrefol a Thramor—ei sylw caruaidd o ieuenctyd yr eglwysi—ei frwdfrydedd dros lwyddiant ein hysgolion a'n hathrofeydd, yn nghyd a thanbeidrwydd ei ddoniau, a'i ddifrifoldeb gweinidogaethol, yn peri i ni edrych arno fel un o FLAENORIAID mwyaf defnyddiol ei oes yn mhlith Trefnyddion Calfinaidd Cymru.

Syrthiodd trwy y darfodedigaeth yn nghanol ei ddyddiau a'i ddefnyddioldeb, a diameu y bydd ei goffadwriaeth yn fendigedig, am ganrifoedd lawer, mewn cysylltiad a "Methodistiaeth Cymru."

Medi 9fed ydoedd dydd mawr ei gladdedigaeth. Yn ol rhagbenodiad Mr. Jones ei hun gweddiodd y PARCH. WILLIAM ROBERTS, Amlwch, cyn cychwyn, yn tŷ. Yna aed yn orymdaith i gapel *Abbot Street*, pryd y darllenodd ac a gweddiodd y PARCH. DANIEL ROBERTS, Lodge, ac annerchwyd y dorf fawr gan y Parchedigion ROGER EDWARDS, Wyddgrug; LEWIS EDWARDS, D. D., Bala; WILLIAM PIERCE, Rhosesmor; JOHN DAVIES, Nerquis; THOMAS JONES,

X205311O4X

CEFN Y GADER; a therfynodd y PARCH. RICHARD EDWARDS, LLANGOLLEN, trwy weddi. Yna cychwynodd yr orymdaith, yr hon a rifai oddeutu 600 tua mynwent Rhosddu, hên lanerch a fythol enwogwyd gan lwch llawer o "Saint y Goruchaf," ac yn eu plith yr enwog PHILIP HENRY, MORGAN LLWYD, WALTER CARADOC, &c. Ar ol gosod yr arch yn y gell a ddarparesid, annerchwyd y dorf yn Gymraeg gan y PARCH. WILLIAM ROBERTS AMLWCH, ac yn Saesoneg gan y PARCH. JONATHAN DAVIES, BOWLING BANK. Traddodwyd yr "Anerchiad angladdol" i gynulleidfa capel *Abbot Street*, y sabboth cyntaf ar ol ei gladdedigaeth, gan y PARCH. HENRY REES, a diweddwyd y gwasanaeth gyda'r penill.—

"Mae'n brawd wedi gorphen ei daith,
A'i lafur a'i waith yr un wedd."

Pan ydoedd yn llencyn cochruddiog,
Yn dechreu boreuddydd ei oes,
Aeth swynion ein Sïon a'i galon,
Yn serchog at achos y groes;
Aur oriau hamddenol ieuenctyd,
A dreuliodd ar gyfer ei daith,
A'r yspryd eneiniodd ei enaid,
Ag yspryd o yspryd y gwaith.

Er cymaint cynygion duw mammon,
A dengar gyfeillach y byd;
Ni lwyddodd un tegan er tynu
Gwir grefydd a'i gwreiddyn o'i fryd:
Ein Harwr adawodd bob gorchwyl,
Dadglymodd bob rhwymyn yn rhydd;
Ymrestrodd yn filwr teyrngarol,
Ymladdodd tra parodd ei ddydd.

Mor effro a llidiog caed uffern,
Er lluddias hyflwyddiant ei ddawn,
Ond ffaglwyd holl faglau'r tywyllwch,
Gwnaed coelcerth wrth drostan yr Iawn.

Yn nghysgod gweddiau yr eglwys
Addefai fod sylfaen ei swyn;
Yn'r eglwys disgleiriai fel angel,
Trwy eiriau bach, tyner a mwyn.

Gwersyllodd ar aelgerth Golgotha,
O seiniau erch Sinai fe ddaeth
I fynydd Calfaria cyfeiriodd,
Y mynydd lle prynwyd y caeth:
Ei ddullwedd a doddai y creigiau,
Chwilfriwient dan effaith ei ddawn,
Er cymaint caledwch calonau,
Eneiniwyd ein *Ioan* yn iawn.

Trwy'i ddoniau fe ddenodd i'r fyddin,
Rai'n addurn i'r eglwys a droes,
Ei enw yn anwyl a enwir
Yn rhestr enwogion yr oes;
Eglurai ddyfn bynciau trefn cadw,
Credöau a chwiliai bob darn,
Nes cododd yn mynwes yr eglwys,
Yn athraw o brofiad a barn.

Un sill o'i fwyn eiriau drydanai
Trwy gelloedd tywyllaf y fron;
A'i falmaidd gyfferi gyffyrddodd,
Nes concro pob cancr yn hon:
Mor flasus oedd gwleddoedd "Cymundeb"
Pan torai ond tamaid i'r oes,
Ces damaid o damaid yr angel,
Gan *Ioan* offeiriad y groes.

Pan fyddai dan wlith yn pregethu,
Am ddarpar yr arfaeth a'i stôr,
Gwyn gwmwl gordanllyd gorfoledd,
Ymgasglai'wrth orsedd yr Ior,
A'r dwyfol orfoledd orlifodd,
Aeth daear a nefoedd yn un;
Gall *Ioan* mewn mynyd ei brofi,
Bu ganwaith mewn llewyg ei hun.

Ei ddagrau a wlychent yr allor,
Gwahoddent i gysgod y graig,
Tra'n dyner cynygiai y darian
Rhag saethau uffernol y ddraig:
Bu yspryd y farn yn ei ferwi,
Siaradodd nes synodd yr oes,
Dinystriai au obaith y bobl,
Ddirmygent faddeuant y groes.

'Roedd llafur a lludded ei feddwl
Yn ymdrin ag achos y nef,
Yn ormod i'w natur ei gario,
Er bod ei athrylith yn gref:
Derbyniodd, do lu o rybuddion,
Yn dyner o ddwylaw ei Dad;
Am iddo'n ddioedi ddod adre'
A gadael ei swydd yn y gâd.

Ein gwron a gafodd y goron,
Esgynodd mewn urddas a bri;
Daeth seindorf seraphaidd i'w gyrchu,
Y mynyd y croesodd y lli:
Yr enwog gadfridog gyrhaeddodd
Mewn gosgordd yn nghoncwest yr Oen,
I gartref tragwyddol dedwyddwch,
Yn berffaith heb bechod na phoen.

Brymbo. H. JUDD.

H. Jones, Argraffydd, Llangollen.